

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Harman International Industries, Inc.

Strona pozwana: AB SA

Sentencja

Artykuł 15 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej w związku z art. 36 zdanie drugie TFUE, art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz dyrektywą 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej

należy interpretować w ten sposób, że:

nie stoi on na przeszkodzie praktyce sądowej, zgodnie z którą sentencja orzeczenia uwzględniającego powództwo o stwierdzenie naruszenia prawa do unijnego znaku towarowego jest sformułowana w sposób, który ze względu na swoją ogólnikowość pozostawia w gestii organu właściwego w przedmiocie egzekucji tego orzeczenia ustalenie, do których towarów wspomniane orzeczenie ma zastosowanie, o ile w ramach postępowania egzekucyjnego strona pozwana może zakwestionować określenie tego, które towary są objęte tym postępowaniem, a sąd może zbadać i orzec, z poszanowaniem przepisów dyrektywy 2004/48, które towary zostały rzeczywiście wprowadzone do obrotu na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego przez właściciela znaku towarowego lub za jego zgodą.

(¹) Dz.U. C 242 z 21.6.2021.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 17 listopada 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad voor Vreemdelingenbetwistingen – Belgia) – X, działająca w imieniu własnym i jako przedstawiciel ustawowy swoich małoletnich dzieci, Y i Z/Belgische Staat

(Sprawa C-230/21) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości – Polityka imigracyjna – Dyrektywa 2003/86/WE – Artykuł 2 lit. f) – Artykuł 10 ust. 3 lit. a) – Pojęcie „osoby małoletniej pozbawionej opieki” – Prawo do łączenia rodzin – Małoletni uchodźca pozostający w związku małżeńskim w chwili wjazdu na terytorium państwa członkowskiego – Małżeństwo dziecka nieuznawane w tym państwie członkowskim – Wspólne zamieszkiwanie z małżonkiem legalnie zamieszkującym w tym państwie członkowskim]

(2023/C 15/12)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X, działająca w imieniu własnym i jako przedstawiciel ustawowy swoich małoletnich dzieci, Y i Z

Strona pozwana: Belgische Staat

Sentencja

Artykuł 10 ust. 3 lit. a) dyrektywy Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin w związku z art. 2 lit. f) tej dyrektywy

należy interpretować w ten sposób, że:

przebywająca w państwie członkowskim będąca uchodzącą osoba małoletnia pozbawiona opieki nie musi być osobą niezamężną lub nieżoną, aby uzyskać status członka rodziny rozdzielonej do celów łączenia rodzin ze wstępnymi pierwszego stopnia w linii prostej.

(¹) Dz.U. C 263 z 5.7.2021.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 17 listopada 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesverwaltungsgericht Steiermark – Austria) – Porr Bau GmbH/Bezirkshauptmannschaft Graz-Umgebung

(Sprawa C-238/21) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Środowisko naturalne – Odpady – Dyrektywa 2008/98/WE – Artykuł 3 pkt 1 – Artykuł 5 ust. 1 – Artykuł 6 ust. 1 – Materiał z urobku – Pojęcia „odpadu” i „produktu ubocznego” – Utrata statusu odpadu]

(2023/C 15/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Porr Bau GmbH

Strona pozwana: Bezirkshauptmannschaft Graz-Umgebung

Sentencja

Artykuł 3 pkt 1 i art. 6 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy

należy interpretować w ten sposób, że:

sprzeciwiają się one przepisom krajowym, na mocy których niezanieczyszczony materiał z urobku, należący zgodnie z prawem krajowym do najwyższej klasy jakości:

- należy uznać za „odpad”, jeżeli jego posiadacz nie ma zamiaru ani obowiązku pozbycia się go, a materiał ten spełnia odpowiada warunkom przewidzianym w art. 5 ust. 1 tej dyrektywy, aby mógł zostać zakwalifikowany jako „produkt uboczny”, oraz
- traci status odpadu tylko wtedy, gdy jest bezpośrednio wykorzystywany jako substytut, a jego posiadacz spełnił formalne kryteria pozbawione znaczenia dla ochrony środowiska, jeżeli skutkiem tych ostatnich jest zagrożenie realizacji celów wspomnianej dyrektywy.

(¹) Dz.U. C 242 z 21.6.2021.
